

det, som om der blev revet et gulvtæppe væk under regeringspartierne, for pludselig kunne man ikke tilbyde oppositionen noget som helst. Jeg synes, det kunne være interessant at høre, hvad det egentlig var, der skete, og jeg håber, at hr. Eyvind Vesselbo kan gøre mig lidt klogere.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det der med at gøre hr. Martin Lidegaard kloge har jeg prøvet mange gange, og jeg må sige, at det ikke er lykkedes mig hver gang, men indimellem er der da faldet noget af. Jeg må sige til hr. Martin Lidegaard, at der overhovedet ikke er gået noget galt, tværtimod. Vi har fået et glimrende lovforslag. Vi har fået det lovforslag, som regeringspartierne gerne ville have. Så kan man jo ikke ligefrem sige, at der er noget, der er gået galt.

Hr. Martin Lidegaard nævner, at kommunerne har spurgt i en lang række sager, 4.000 sager, om de kunne få lov til nogle ting. Ja, det er klart, at de skulle spørge amterne, for amterne var overmyndighed. Det er amterne ikke længere, så derfor kan de jo ikke længere spørge amterne, men loven er den samme. Jeg har svært ved at forstå, at der skulle være et problem. Når amterne og amtspolitikere kan overholde loven, hvorfor kan kommunalpolitikere så ikke også overholde loven? Det er jo den samme lov. Hvad er egentlig problemet? Derfor kan jeg sige, at der sådan set overhovedet ikke er gået noget galt, tværtimod. Vi har opnået det, vi godt ville.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Om processen vil jeg gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo: Hvad var det, der fik Venstre til at skifte holdning fra gerne at ville indgå et forlig og, om jeg så må sige, indføre en bestemmelse, så § 3 kunne påklages til staten, til lige pludselig at skifte holdning til, at det ville man ikke alligevel? Hvorfor skiftede Venstre holdning midt i vadestedet?

Om indholdet vil jeg gerne spørge hr. Vesselbo: Hvad med alle de gange, hvor amterne sagde nej til kommunerne, fordi kommunerne ønskede at bygge for tæt på søerne, fordi kommunerne ønskede at bygge i skoven, eller fordi kommunerne ønskede at bygge i særlig følsomme naturområder? Det er de sager, der interesser os. Ligger det overhovedet i kortene, at regeringen vil holde øje med, hvor mange tusinde

nye tilladelser der bliver givet, og i det hele taget er interesseret i, hvad det her betyder for den danske natur? Det tror jeg egentlig kunne være et interessant spor at forfølge. Vil man overhovedet overvåge, hvad der foregår ude i kommunerne i de kommende år på det her område?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Martin Lidegaard spørger: Hvad var det egentlig, der gik galt i processen, og hvorfor ændrede tingene sig?

Når man forhandler, skal man forhandle seriøst, og så skal man vise, når man forhandler som forhandlingspartner, at man faktisk er interesseret i at indgå et forlig på et område. Der må jeg sige, at det, der, hvis man kan sige, at der er noget, der gik galt i denne her proces, så var det, at hver gang vi diskuterede de her ting om det, som oppositionen godt ville, så var det svært at få en klar melding, så skulle man i oppositionen lige finde ud af, om man skulle være sammen med Socialdemokratiet eller De Radikale, eller hvem der nu skulle være med og ikke med.

Derfor fik vi sådan set ikke nogen klare meldinger i processen, og på et tidspunkt må man altså, når man ved, at man står med et glimrende lovforslag, som egentlig er udmærket, som det er, og man har et flertal, sige: O.k., de kender ikke deres besøgstid, så derfor trækker vi en streg i sandet nu, og så må de altså være med eller ej. Sådan er processen, og sådan var processen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg må sige, at jeg er dybt, dybt forbløffet. Det virker, som om hr. Vesselbo har været til nogle helt andre forhandlinger end dem, jeg deltog iovre hos ministeren.

Det, jeg synes er meget, meget ærgerligt, er, at hr. Vesselbo tilsyneladende ikke har opdaget, at det var en samlet opposition, der gik til forhandlingerovre hos ministeren. Jeg står her med et brev på ti sider, der er afsendt den 12. maj, som klart beskriver kravene fra oppositionen til regeringens strukturreform med nogle konkrete punkter til, hvad der skulle ændres.

Derfor vil jeg gerne bede hr. Vesselbo om at bekræfte en ting: Er det ikke korrekt, at undervejs i forhandlingsforløbet netop om naturbeskyttelsesloven, som vi anså for noget af det aller mest vigtige og aller mest afgørende, kom Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk